

WYROK
z dnia 21 lipca 2008 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Stręciwilk

Członkowie: Stanisław Sadowy

Klaudia Szczytowska – Maziarz

Protokolant: Przemysław Śpiewak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lipca 2008 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez **Piotra Wawraszka, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Inżynieria Samochodów Specjalnych, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała** od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Gdańsku, ul. Sosnowa 2, 80-251 Gdańsk**, protestu z dnia 25 czerwca 2008 r.

przy udziale **Mirosława Stolarczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PUH, ul. Ściegiennego 268A, 25-116 Kielce**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego - po stronie zamawiającego.

orzeka:

1. oddala odwołanie

2. kosztami postępowania obciąża **Piotra Wawraszka, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Inżynieria Samochodów Specjalnych, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała** i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości
4 064 zł 00 gr (słownie: cztery tysiące sześćdziesiąt cztery złote zero groszy)
z kwoty wpisu uiszczonego przez **Piotra Wawraszka, prowadzący**

**działalność gospodarczą pod nazwą Inżynieria Samochodów
Specjalnych, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała**

- 2) dokonać wpłaty kwoty 0 zł 00 gr (słownie: XXX) przez XXX na rzecz XXX, stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu XXX;
- 3) dokonać wpłaty kwoty XXX zł XXX gr (słownie: XXX) przez XXX na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP,
- 4) dokonać zwrotu kwoty **15 936 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy dziewięćset trzydzieści sześć złotych zero groszy) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na **Piotra Wawraszka, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Inżynieria Samochodów Specjalnych, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała.**

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na „Dostawę 5 sztuk ciężkich samochodów ratowniczo-gaśniczych z funkcją do ograniczania stref skażeń, z napędem 4x4, oznaczone według normy PN – EN 1846-1: S-2-6-5000-8/3200-1 (GCBA 5/32) – nr sprawy WT-2370/12/2008”, którego dotyczy odwołanie wniesione przez Piotra Wawraszka, prowadzącego działalność gospodarczą pn. Inżynieria Samochodów Specjalnych z Bielska-Białej, zwanego dalej: „Odwołującym”, zostało wszczęte w trybie przetargu nieograniczonego, poprzez publikację ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 3 maja 2008 r. (nr ogłoszenia: 2008/S 86-117093). Postępowanie to prowadzi Komenda Wojewódzka Straży Pożarnej w Gdańsku, zwana dalej: „Zamawiającym”, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tj. z 2007 r. Dz. U. Nr 223, poz. 1655), zwanej dalej „ustawą”.

Zamawiający w piśmie z dnia 19 czerwca 2008 r., z doręczeniem Odwołującemu w tej

samej dacie drogą faksową, przekazał informację o wynikach postępowania, w tym powiadamiając o wyborze oferty najkorzystniejszej, tj. oferty Mirosława Stolarczyka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe w Kielcach. Na tę czynność Zamawiającego Odwołujący w piśmie z dnia 25 czerwca 2008 r. (wpływ do Zamawiającego w dniu 26 czerwca 2008 r.) złożył protest, podnosząc zarzuty naruszenia przepisów: art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy, art. 87 ust. 1 ustawy, art. 7 ust. 1 ustawy oraz art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy. Odwołujący podnosząc przywołane zarzuty wskazał, że oferta uznana przez Zamawiającego za najkorzystniejszą jest sprzeczna z treścią

2

Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej: „SIWZ”) i powinna być odrzucona. Wskazano na następujące niezgodności:

- 1) w pkt 2.4 załącznika nr 1 do SIWZ wymagano, aby pojazd miał maksymalną wysokość 3 300 mm, tymczasem w ofercie uznanej za najkorzystniejszą wskazano na wysokość 3 280 mm, podczas gdy z przedstawionego Świadczenia dopuszczenia nr 0108/2008 wynika, że wysokość ta wynosi 3 370 mm;
- 2) w pkt 3.7 załącznika nr 1 do SIWZ wymagano, aby układ skrytek na sprzęt i wyposażenie zamykane żaluzjami wodo i pyłoszczelnymi pozostawało w układzie 3+3+1, tymczasem w ofercie uznanej za najkorzystniejszą wskazuje się na układ skrytek 4+4+1;
- 3) w pkt 2.11 załącznika nr 1 do SIWZ wymagano, aby masowy wskaźnik obliczony dla maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu wynosił 13 k W/t, tymczasem w ofercie uznanej za najkorzystniejszą wskazano na wartość 14,61 k W/t. Wykonawca ten dodatkowo poinformował Zamawiającego pismem z dnia 14 czerwca 2008 r., że do obliczeń wskaźnika mocy użył wartości 16,418 kg jako rzeczywistej masy całkowitej, tj. wartości pomniejszonej o różnicę masy zbiornika większego – zgodnie ze świadectwem CNBOP i mniejszego oferowanego w tym postępowaniu. Powyższe w ocenie Odwołującego świadczy o nierzetelności oferty. Ponadto Odwołujący wskazał tutaj na to, że wykonawca, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą, na skutek ponownego wezwania przez Zamawiającego do złożenia wyjaśnień, pismem z dnia 17 czerwca 2008 r., zmodyfikował swoją ofertą, wskazując, że właściwa masa rzeczywista pojazdu wynosi 16,418 kg.

Podnosząc powyższe niezgodności w treści oferty najkorzystniejszej z treścią SIWZ Odwołujący wskazał na nierówne traktowanie wykonawców w postępowaniu. Podniósł, iż oferta złożona w postępowaniu przez Zbigniewa Szczęśniaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Pojazdy Specjalistyczne została przez Zamawiającego odrzucona z tego powodu, że przedstawione świadectwo dopuszczenia samochodu przedstawia inne dane aniżeli przedstawione w ofercie, a oferta uznana za najkorzystniejszą pomimo takich wad nie została przez Zamawiającego odrzucona.

Odwołujący wskazując na rozbieżności pomiędzy oświadczeniem wykonawcy zawartym w ofercie, a treścią świadectwa dopuszczenia pojazdu, dołączonego do oferty, podniósł pod rozzwagę Zamawiającego zastosowanie art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy.

3

Podnosząc wskazane zarzuty i argumentację na ich poparcie, Odwołujący w proteście złożył wniosek o powtórzenie czynności badania, oceny i porównania ofert, odrzucenie oferty uznanej za najkorzystniejszą oraz dokonanie wyboru jego oferty jako najkorzystniejszej.

Do tego postępowania, toczącego się w wyniku wniesienia protestu, swoje przystąpienie, w opozycji do podniesionych zarzutów, w dniu 30 czerwca 2008 r., na skutek wezwania Zamawiającego, zawartego w piśmie z dnia 26 czerwca 2008 r. (doręczenie wykonawcy w tej samej dacie) złożył Mirosław Stolarczyk, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe, zwany dalej:

„Przystępującym”.

Zamawiający rozstrzygnął przedmiotowy protest w piśmie z dnia 2 lipca 2008 r. (doręczenie Odwołującemu w tej samej dacie) poprzez jego oddalenie. W rozstrzygnięciu tym Zamawiający, odnosząc się do poszczególnych zarzutów, podniósł iż:

- 1) co do niezgodności z pkt 2.4 załącznika nr 1 do SIWZ – na skutek wezwania do złożenia wyjaśnień treści oferty Przystępujący wyjaśnił, że w oferowanym w postępowaniu samochodzie zastosuje inne (o niższej wysokości) światła sygnalizacyjno-alarmowe w porównaniu do egzemplarza samochodu, który był przedmiotem badań CNBOP w celu uzyskania świadectwa dopuszczenia. W ocenie Zamawiającego zastosowanie niższych światel nie stanowi zmian sygnalizacyjno-alarmowych materiałowych, konstrukcyjnych lub technologicznych, mogących mieć wpływ na własności użytkowe pojazdu;
- 2) co do niezgodności z pkt 3.7 załącznika nr 1 do SIWZ – na skutek wezwania do złożenia wyjaśnień treści oferty Przystępujący wyjaśnił, że w oferowanym samochodzie zgodnie ze złożoną ofertą w pkt 3.7 załącznika nr 1 do SIWZ zaoferował zgodnie z wymaganiami układ skrytek 3+3+1, które będą zamykane żaluzjami w układzie 4+4+1, zgodnie z złączonym do oferty (str. 57) rysunkiem poglądowym;
- 3) co do niezgodności z pkt 2.11 załącznika nr 1 do SIWZ – na skutek wezwania do złożenia wyjaśnień treści oferty Przystępujący wyjaśnił, że do obliczeń parametrów rezerwy masy i masowego wskaźnika mocy przyjął wartość maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu obniżoną w porównaniu ze świadectwem dopuszczenia CNBOP (16600 kg) o 182 kg w związku z koniecznością spełnienia wymagań Zamawiającego dotyczących pojemności zbiornika wody (zbiornik o pojemności 5 000 dm³). Tym samym

4

wykonawca przy obliczeniu maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu miał prawo zmniejszyć ilość wody w samochodzie z 5 170 dm³ określonej w świadectwie dopuszczenia pojazdu do 5 000 dm³ zgodnie z wymogami SIWZ. Zamawiający wskazał tutaj, że nie uwzględnił on tych wyjaśnień bowiem zostały podpisane przez osobę nieupoważnioną, dlatego też Przystępujący ponownie został wezwany do złożenia wyjaśnień, co uczynił w piśmie z dnia 17 czerwca 2008 r., w którym potwierdził on podane w ofercie wartości ocenianych parametrów, tj. rezerwy masy wynoszącej 11,73% i masowego wskaźnika mocy wynoszącego 14,61 k W/t. Zamawiający wskazał tutaj, że dokonał własnych obliczeń ocenianych parametrów i stwierdził, że wynik rezerwy masy wynosi 14,618 k W/t, jednak dla oceny przyjął z oferty Przystępującego wysokość 14,61 k W/t, przyjmując że skoro nie podał w SIWZ sposobu zaokrąglania przez obliczeń takiego dokonywanych wykonawców parametrów, zaokrąglania dla ofert Przystępującego nie może zastosować.

Zamawiający, odnosząc się do zarzutu nierównego traktowania wykonawców wskazał, że odrzucił ofertę Zbigniewa Szczęśniaka z innego powodu niż domaga się tego Odwołujący w stosunku do oferty Przystępującego, a mianowicie z tego powodu, że załączone do oferty świadectwa dopuszczenia pojazdu wskazywały na inny niż będący przedmiotem zamówienia pojazd co do przywoływanej w świadectwie Polskiej Normy. Zamawiający nie znalazł też podstaw do wykluczenia Przystępującego z postępowania na podstawie przywoływanego w treści protestu art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Od rozstrzygnięcia protestu w piśmie z dnia 4 lipca 2008 r., poprzez złożenie w dniu 7 lipca 2008 r. przesyłki w placówce pocztowej operatora publicznego, Odwołujący złożył odwołanie, w którym podtrzymał podniesione w proteście zarzuty wnioski i argumentację. Składając odwołanie wniósł on o powtórzenie czynności oceny, porównania ofert i wyboru najkorzystniejszej oferty oraz obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania.

Do postępowania odwoławczego pismem z dnia 10 lipca 2008 r. (wpływ do UZP w

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności postanowienia SIWZ, treść ofert złożonych w postępowaniu oraz oświadczenia i stanowiska stron i Przystępującego, złożone w trakcie rozprawy, skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby w pierwszej kolejności ustalił, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w trybie art. 187 ust. 4 ustawy.

Ustalono również, że wykonawca wnoszący odwołanie posiadał interes prawny w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy, uprawniający go do złożenia protestu i odwołania. Wykonawca ten, sklasyfikowany przez Zamawiającego w rankingu oceny ofert na drugiej pozycji, miałby szanse – przy uwzględnieniu podniesionych przez niego zarzutów – na uzyskanie niniejszego zamówienia.

Odnosząc się do podniesionych w odwołaniu zarzutów stwierdzić należy, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Co do niezgodności oferty Przystępującego z wymogiem określonym w pkt 2.4 załącznika nr 1 do SIWZ. Zgodnie z w/w punktem Zamawiający wskazał na maksymalną wysokość całkowitą pojazdu – 3 300 mm. W ofercie Przystępującego w wypełnionej tabeli załącznika nr 1 poz. 2.1 (str. 23 oferty) wpisano wartość 3 280 mm. Jednocześnie też w dołączonym do oferty (str. 59 oferty) świadectwie dopuszczenia nr 0108/2008 wskazuje się na wysokość pojazdu 3 370 mm. Uwzględniając wskazaną rozbieżność w treści oferty Zamawiający zwrócił się do Przystępującego o wyjaśnienie tych rozbieżności. Pismem z dnia 14 czerwca 2008 r. Przystępujący wyjaśnił, że dostosowując pojazd do wymogów Zamawiającego, w tym zakresie zastosował inną sygnalizację świetlną zgodną z obowiązującym prawem, stąd też inna wysokość pojazdu, określona w poz. 2.4 załącznika nr 1 do SIWZ od wysokości określonej w świadectwie dopuszczenia. W trakcie rozprawy Przystępujący oświadczył, że w świadectwie dopuszczenia określona została standardowa i maksymalna dopuszczona przepisami prawa wysokość samochodu, a wykonawca, który jest jednocześnie producentem tego samochodu, ma prawo wprowadzić w tym pojeździe zmiany, które będą służyć szczególnym wymogom tego konkretnego Zamawiającego, związane z możliwościami garażowymi dla samochodów gaśniczych i dlatego też oświadczył, że zainstaluje belkę świetlną w tym samochodzie nieco niżej, co pozwoli osiągnąć poziom wysokości samochodu wymagany przez Zamawiającego.

Skład orzekający Izby uznał, że powyższe działanie Przystępującego wykonawcy nie może świadczyć o niezgodności treści oferty z treścią SIWZ, czy też o niedopuszczalnej

modyfikacji treści oferty na skutek jej wyjaśnień. Przystępujący zaoferował w swojej ofercie pojazd o wysokości mieszczącej się w maksymalnej granicy określonej przez Zamawiającego w SIWZ, natomiast inna wysokość pojazdu, wynikająca ze świadectwa dopuszczenia, nie mogła być podstawą odrzucenia oferty Przystępującego wobec jego wyjaśnień. Wyjaśnienia te natomiast nie świadczą o zmianie treści oferty. Skład orzekający Izby uznał, że modyfikacja pojazdu w zakresie umieszczenia belki świetlnej na niższym poziomie, celem obniżenia całkowitej wysokości pojazdu, jest dopuszczalna również w świetle § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. Nr 143, poz. 1002). Stosownie do treści tego przepisu zmiany materiałowe, konstrukcyjne lub technologiczne mogące mieć wpływ na właściwości użytkowe wyrobu lub na rozszerzenie zakresu jego stosowania w okresie ważności dopuszczenia, mogą być dokonywane wyłącznie za zgodą jednostki dopuszczającej. Zainstalowanie przewidzianej dla pojazdu belki świetlnej na niższej wysokości nie stanowi o zmianie ani materiału użytego do produkcji samochodu, ani zastosowanej technologii, ani też konstrukcji samego pojazdu, dlatego też taka zmiana jest

dopuszczalna i nie ma potrzeby uzyskiwania w tym zakresie zgody jednostki dopuszczającej.

Co do niezgodności oferty z wymogiem określonym w pkt 3.7 załącznika nr 1 do SIWZ. Zgodnie z w/w punktem Zamawiający wskazał, iż: „skrytki na sprzęt i wyposażenie zamykane żaluzjami wodo i pyłoszczelnymi, wspomagany systemem ułatwiającym otwieranie i zabezpieczającym przed samoczynnym zamykaniem, wykonane z materiałów odpornych na korozję, wyposażone w zamki zamykane na jeden klucz. Układ skrytek: 3+3+1”. Przystępujący w swojej ofercie (str. 29) wskazał na identyczny układ skrytek, jednocześnie jednak na rysunku załączonym do oferty (57 str.) Zamawiający zauważył układ 4+4+1. Uwzględniając tę okoliczność Zamawiający zwrócił się do tego wykonawcy z wnioskiem o wyjaśnienie treści oferty. W piśmie z dnia 14 czerwca 2008 r. Przystępujący wyjaśnił, że załączony rysunek przedstawia ilość zastosowanych zamknięć żaluzyjnych, a nie ilość skrytek. Układ skrytek zaś jest zgodny z warunkiem postawionym przez Zamawiającego.

Skład orzekający Izby uznał wskazane wyjaśnienia Przystępującego za wystarczające i nie znalazł podstaw do uznania, że w tym zakresie jego oferta jest sprzeczna z SIWZ, czy też doszło do niedopuszczalnej modyfikacji treści oferty. Udzielone wyjaśnienia nie modyfikują treści oferty, natomiast oświadczenie o układzie skrytek, zgodnie z wymogiem Zamawiającego (3+3+1), zostało przez tego wykonawcę złożone w treści oferty. Wskazać należy, że załączony do oferty rysunek faktycznie wskazuje na zamknięcia skrytek (żaluzje),

7

a nie samą ilość skrytek, w związku z powyższym trudno – w szczególności wobec wyraźnego oświadczenia w treści oferty Przystępującego (str. 29: „Układ 3+3+1”) oraz braku wymogu w SIWZ co do ilości zamknięć skrytek – czynić Przystępującemu zarzut, że nie zaofferował skrytek w wymagany przez Zamawiającego układzie.

Co do niezgodności oferty z wymogiem określonym w pkt 2.11 załącznika nr 1 do SIWZ. Zgodnie z w/w punktem Zamawiający wskazał na minimalny masowy wskaźnik mocy, obliczony dla maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu na 13 k W/t. Jednocześnie też w pkt 2.1 wskazał na maksymalną dopuszczalną masę rzeczywistą pojazdu (pojazd z załogą, pełnymi zbiornikami, zabudową i wyposażeniem), tj. 1800 kg.

Przystępujący w swojej ofercie w pozycji masowy wskaźnik mocy (poz. 2.11) podał 14,61 k W/t natomiast w pozycji maksymalna masa rzeczywista pojazdu (poz. 2.1) podał 16 430 kg. Podstawą zarzutu podniesionego w tym zakresie przez Odwołującego jest wskazanie, że Przystępujący w swojej ofercie przyjął dwie różne wartości masy rzeczywistej pojazdu dla określenia z jednej strony masowego wskaźnika mocy – gdzie Przystępujący przyjął wartość 16 430 kg (wartość wskazana wprost w ofercie – poz. 2.1), jak również rezerwy masy, która miał być liczona jako różnica pomiędzy technicznie dopuszczalną masą całkowitą, określona w świadectwie homologacji, a maksymalną masą rzeczywistą pojazdu – tu Przystępujący i – jak wskazał Odwołujący – przyjął 16 418 kg. Jednocześnie też na skutek ponownego wezwania Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących treści jego oferty w piśmie z dnia 17 czerwca 2008 r. oświadczył on, że do wyliczeń parametrów dwóch wskaźników masowego wskaźnika mocy oraz rezerwy masy przyjął wartość pomniejszoną o masę wody 170 kg i masę 12 kg, wynikającą z różnicy masy zbiornika w związku ze zmniejszeniem jego pojemności i w efekcie wskazał, że podana przez niego wartość masy rzeczywistej pojazdu określona w pkt 2.1 wynosi zamiast 16 430 kg – 16 418 kg. Potwierdził jednocześnie wskazane w ofercie wysokości wskaźników rezerwy masy (pkt 2.3 – 11,73 %) oraz masowego wskaźnika mocy (pkt 2.11 – 14,61 k W/t).

Wobec braku określania w postanowieniach SIWZ, jak również w obowiązujących przepisach prawa, sposobu obliczania masowego wskaźnika mocy - w ocenie składu orzekającego Izby - Zamawiający do oceny w ramach tego kryterium oceny ofert powinien był przyjąć wartość wskazaną w ofercie, czyli 14,61 k W/t. Zamawiający nie miał podstaw do weryfikacji sposobu obliczenia tej wartości przez wykonawców w ich ofertach. Miał natomiast prawo do weryfikacji wskaźnika rezerwy masy, który miał być liczony jako różnica pomiędzy technicznie dopuszczalną masą całkowitą pojazdu, określoną w homologacji (dla pojazdów tego typu jest to wartość 18 600 kg), a maksymalną masą rzeczywistą pojazdu wskazaną w ofercie w pkt 2.1 W tym przypadku Zamawiający powinien był wziąć pod uwagę wartość maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu, wskazanej w ofercie wykonawcy, tj. 16 430 kg,

wobec braku podania w SIWZ szczegółowego sposobu obliczenia tej wartości. W ocenie Izby niedopuszczalna była zmiana treści oferty Przystępującego dokonana we wskazanych wyjaśnieniach, gdzie maksymalną masę rzeczywistą wskazaną w ofercie, tj. 16 430 kg, wykonawca zmienił na sugerowaną przez Zamawiającego masę 16 418 kg. Uwzględniając jednak dokonanie oceny ofert w zakresie przywołanego wskaźnika rezerwy masy w oparciu o pierwotną treść oferty Przystępującego wskazać należy, że przy uwzględnieniu masy 16 430 kg różnica punktowa w porównaniu z przyjętą przez Zamawiającego wartością masy 16 418 kg stanowiłaby w tym kryterium 0,02 punktu (przy przyjęciu do oceny masy rzeczywistej 16 430 kg – Przystępujący otrzymałby 3,58 pkt, natomiast przy przyjęciu masy 16 418 kg – otrzymał 3,60 pkt). Uwzględniając różnicę w ostatecznej ocenie ofert - pomiędzy ofertą Odwołującego, a Przystępującego różnica ta wynosiła 1,34 pkt, zatem nawet ponowna ocena ofert dokonana przez Zamawiającego – zgodnie z danymi podanymi w ofercie Przystępującego – nie doprowadziłaby do zmiany wyniku postępowania. W ocenie Izby bowiem Przystępujący prawidłowo podał w swojej ofercie wartości maksymalnej masy rzeczywistej pojazdu oraz masowego wskaźnika mocy, tym samym dokonana przez Zamawiającego ocena ofert w oparciu o inne dane, niż wynikające z oferty Przystępującego, nie miała wpływu na wynik postępowania.

Tym samym skład orzekający Izby ustalił, że nie potwierdził się zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Co do zarzutu naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy skład orzekający Izby ustalił, że Odwołujący nie miał interesu prawnego w podnoszeniu tego zarzutu, ponieważ związany był on z ofertą innego niż Odwołujący wykonawcy.

Uwzględniając powyższe ustalenia skład orzekający Izby nie stwierdził również naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy, tj. stosownie do wyniku postępowania.

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163 z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego **w Gdańsku**.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....

** niepotrzebne skreślić*